

Now let's lay down the basic principles that guide us in that mission (whether we understand them all as yet—or not!).

Now I'm Ready to Daven

מה טבו / ארון עולם / יגדל

נכון לקבל עליו מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך:

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך:

מה טבו—(*Thanks to our Torah and our mission*)—our homes and our shuls are solid and good (*and we can connect to Hashem anywhere*).

נאני ברב חסדך אבא ביתך—I come to Your House to thank You for all Your kindness; and I daven to You with awe. Hashem (*You created the unique me*), and I come to Your holy place with love (*not as a burden*) and willingly submit myself to Your Will. נאני תפילתי—May my tefillos be favorable to You. Hashem Who

takes care of us, please answer my requests with Your kindness (*even though I am not always deserving*)—because only Your help can be relied upon.

אדון עולם—You are the Master of the universe, Who ruled even before anything was created and will rule after all ceases to exist; and now that there IS a creation, You are proclaimed as King by all creatures: Hashem always was, is, and always will be. There is no power but You, without beginning or end, all power is Yours. (*Though understanding the essence of Hashem is beyond comprehension, nevertheless, I have a unique and close relationship with Him!*) He is **my** God; **my** living redeemer; He is a rock for **me** when I am in pain or in time of distress; He is a refuge for **me**; He answers **me** when I call to Him. (*Therefore,*)

I entrust my spirit into His Hand

when I sleep and when I am awake (*I am in His Hands at all times*). With my spirit, my body, Hashem is with **me** and therefore I fear nothing.

מה טבו אהליך יעקב, משכנתיך
ישראל: ואני ברב חסדך אבא
ביתך, אשתחווה אל היכל קדשך
ביראתך: יהוה אהבתי מעון
ביתך, ומקום משכן כבודך: ואני
אשתחווה ואכרעה, אברכה לפני
יהוה עשי: ואני תפילתי לך יהוה
עת רצון, אלהים ברב חסדך, ענני
באמת ישעך:

אדון עולם אשר מלך, בטרם כל
יציר נברא: לעת נעשה בחפצו כל,
אזי מלך שמו נקרא: ואחרי ככלות
הכל, לבדו ימלך נורא: והוא היה
והוא הוה, והוא יהיה בתפארה:
והוא אחד ואין שני, להמשיל
לו להחבירה: בלי ראשית בלי
תכלית, ולו העז והמשרה: והוא
אלי וחי גאלי, וצור חבלי בעת
צרה: והוא נסי ומנוס לי, מנת כוסי
ביום אקרא: בידו אפקיד רוחי,
בעת אישן ואעירה: ועם רוחי
גוייתי יהוה לי ולא אירא: